Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

►B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 539/2001

(2001. gada 15. marts),

ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

(OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Padomes Regula (EK) Nr. 2414/2001 (2001. gada 7. decembris)	L 327	1	12.12.2001.
►M2	Padomes regula (EK) Nr. 453/2003 (2003. gada 6. marts)	L 69	10	13.3.2003.
►M3	Padomes Regula (EK) Nr. 851/2005 (2005. gada 2. jūnijs)	L 141	3	4.6.2005.
►M4	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►M5	Padomes Regula (EK) Nr. 1932/2006 (2006. gada 21. decembris)	L 405	23	30.12.2006.
►M6	Padomes Regula (EK) Nr. 1244/2009 (2009. gada 30. novembris)	L 336	1	18.12.2009.
►M7	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1091/2010 (2010. gada 24. novembris)	L 329	1	14.12.2010.
►M8	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1211/2010 (2010. gada 15. decembris)	L 339	6	22.12.2010.
►M9	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.
►M10	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 610/2013 (2013. gada 26. jūnijs)	L 182	1	29.6.2013.
►M11	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1289/2013 (2013. gada 11. decembris)	L 347	74	20.12.2013.
►M12	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 259/2014 (2014. gada 3. aprīlis)	L 105	9	8.4.2014.
►M13	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 509/2014 (2014. gada 15. maijs)	L 149	67	20.5.2014.
►M14	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/371 (2017. gada 1. marts)	L 61	1	8.3.2017.
►M15	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/372 (2017. gada 1. marts)	L 61	7	8.3.2017.

Grozīta ar:

►**A1**	Aktas par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

Labota ar:

►**C1**	Kļūdu labojums, OV L 29, 3.2.2007., 10. lpp. (1932/2006)			

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 539/2001

(2001. gada 15. marts),

ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

▼M13

-1. pants

Šīs regulas mērķis ir noteikt trešās valstis, kuru pilsoņiem ir jābūt vīzai, un trešās valstis, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, katrā atsevišķā gadījumā izvērtējot vairākus kritērijus, kas *inter alia* attiecas uz nelikumīgo imigrāciju, sabiedrisko kārtību un drošību, ekonomisko ieguvumu, jo īpaši tūrisma un ārējās tirdzniecības jomā, kā arī uz Savienības ārējām attiecībām ar attiecīgajām trešām valstīm, jo īpaši tajās ņemot vērā arī apsvērumus par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, kā arī sekas, kas tiks radītas attiecībā uz reģionālo vienotību un savstarpību.

▼B

1. pants

1. Šīs regulas I pielikuma sarakstā minēto trešo valstu pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai.

▼M5
▼C1

Neskarot prasības, kas izriet no Eiropas Līguma par vīzu atcelšanu bēgļiem, kurš parakstīts Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī, uz atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem attiecas prasība, ka, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, viņiem ir jābūt vīzai, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no šīs regulas I pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm.

▼B

2. ►M10 Gadījumā, ja uzturēšanās nav ilgāka par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā, II pielikuma sarakstā minēto trešo valstu pilsoņi ir atbrīvoti no 1. punktā paredzētās prasības. ◄

▼M5
▼C1

Tāpat no vīzu prasības atbrīvo:

— šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu pilsoņus, kuri ir to vietējās pierobežas satiksmes atļauju turētāji, ko dalībvalstis izdevušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1931/2006, ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus ([1]), ja minētie turētāji izmanto savas tiesības atbilstīgi vietējās pierobežas satiksmes režīmu,

([1]) OV L 405, 30.12.2006., 1. lpp.

▼C1

— skolēnus, kas ir šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu pilsoņi, kas pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kura piemēro Padomes Lēmumu 94/795/TI (1994. gada 30. novembris) par kopīgu rīcību, ko Padome, pamatojoties uz K3. panta 2. punkta b) apakšpunktu Līgumā par Eiropas Savienību, pieņēmusi attiecībā uz ceļošanas iespējām skolēniem no trešām valstīm, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ([1]), un kas piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā,

— atzītus bēgļus, bezvalstniekus un citas personas, kam nav nevienas valsts pilsonības, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī un kas ir šīs dalībvalsts izdota ceļošanas dokumenta turētāji.

▼B

3. Tādu jaunu trešo valstu pilsoņi, kuras iepriekš bijušas daļa no valstīm, kas minētas I un II pielikuma sarakstos, attiecīgi piemēro 1. un 2. punkta noteikumus līdz brīdim, kad Padome pieņem pretēju lēmumu saskaņā ar procedūru, kas paredzēta attiecīgajā Līguma noteikumā.

▼M11

4. Ja kāda no II pielikuma sarakstā uzskaitītajām trešām valstīm vienas vai vairāku dalībvalstu pilsoņiem piemēro vīzu prasību, piemēro šādus noteikumus:

a) 30 dienu laikā pēc tam, kad trešā valsts sākusi īstenot vīzu prasību, vai gadījumos, kad tiek saglabāta vīzas prasība, kas ir spēkā 2014. gada 9. janvāris, attiecīgā dalībvalsts 30 dienu laikā no minētās dienas par to rakstiski paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai;

Minētajā paziņojumā:

i) precizē vīzas prasības īstenošanas datumu un attiecīgo ceļošanas dokumentu un vīzu veidus;

ii) iekļauj sīku paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai nodrošinātu bezvīzu ceļošanu uz attiecīgo trešo valsti, un visu attiecīgo informāciju.

Informāciju par minēto paziņojumu Komisija nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tostarp informāciju par vīzas prasības īstenošanas datumu, kā arī attiecīgo ceļošanas dokumentu un vīzu veidu.

Ja trešā valsts nolemj atcelt vīzu prasību pirms šā punkta pirmajā daļā minētā termiņa beigām, paziņojumu nesniedz vai atsauc un informāciju nepublicē;

b) tūlīt pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas, un apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti, Komisija ar attiecīgās trešās valsts iestādēm veic pasākumus, jo īpaši politikas, ekonomikas un

([1]) OV L 327, 19.12.1994., 1. lpp.

▼**M11**

tirdzniecības jomās, lai atjaunotu vai ieviestu bezvīzu ieceļošanu, un nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi par minētajiem pasākumiem;

c) ja 90 dienu laikā pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas, un neskatoties uz visiem saskaņā ar b) apakšpunktu veiktajiem pasākumiem, trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt Komisijai apturēt atbrīvojumu no vīzu prasības attiecīgās minētās trešās valsts konkrētām pilsoņu kategorijām. Ja dalībvalsts izsaka šādu pieprasījumu, tā par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi;

d) Komisija, apsverot turpmākus pasākumus saskaņā ar e), f) vai h) apakšpunktu, ņem vērā to, kādi rezultāti ir attiecīgās dalībvalsts veiktajiem pasākumiem, lai panāktu bezvīzu ceļošanu ar attiecīgo trešo valsti, pasākumus, kas veikti saskaņā ar b) apakšpunktu, un sekas, ko atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana rada Savienības un tās dalībvalstu ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti;

e) ja attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas un pēc tam ar intervāliem, kuri nav garāki par sešiem mēnešiem kopējā laikposmā, kas nevar būt ilgāks kā līdz dienai, kad f) apakšpunktā minētais deleģētais akts stājas spēkā vai pret to tiek izteikti iebildumi:

i) pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas pieņem īstenošanas aktu, ar ko uz laiku līdz sešiem mēnešiem aptur atbrīvojumu no vīzu prasības attiecīgās trešās valsts konkrētām pilsoņu kategorijām. Ar minēto īstenošanas aktu nosaka datumu – 90 dienu laikā pēc tā stāšanās spēkā – kad stājas spēkā atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana, ņemot vērā pieejamos resursus dalībvalstu konsulātos. Pieņemot turpmākus īstenošanas aktus, Komisija var pagarināt minētās apturēšanas laikposmu uz turpmākiem līdz sešus mēnešus ilgiem laikposmiem un var mainīt to attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijas, attiecībā uz kurām atbrīvojums no vīzu prasības ir apturēts.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Neskarot 4. panta piemērošanu, apturēšanas laikposmos visām īstenošanas aktā minētajām attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijām, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, vai

ii) iesniedz 4.a panta 1. punktā minētajai komitejai ziņojumu, kurā izvērtē situāciju un kurā norāda iemeslus, kāpēc tā nolēma neapturēt atbrīvojumu no vīzu prasības, un par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

▼M11

Minētajā ziņojumā ņem vērā visus būtiskos faktorus, piemēram, tādus kā minēts d) apakšpunktā. Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Eiropas Parlaments un Padome var rīkot politisku diskusiju.

f) ja 24 mēnešu laikā pēc a) apakšpunkta trešajā daļā minētās publicēšanas dienas attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, Komisija saskaņā ar 4.b. pantu pieņem deleģēto aktu, ar kuru uz laiku aptur II pielikuma piemērošanu uz 12 mēnešu laikposmu minētās trešās valsts pilsoņiem. Deleģētajā aktā nosaka datumu – 90 dienu laikā no tā stāšanās spēkā – kad stājas spēkā II pielikuma piemērošanas apturēšana, ņemot vērā pieejamos resursus dalībvalstu konsulātos, un attiecīgi groza II pielikumu. Minēto grozījumu izdara, blakus attiecīgās trešās valsts nosaukumam iekļaujot zemsvītras piezīmi, kurā norāda, ka atbrīvojums no vīzu prasības attiecībā uz minēto trešo valsti ir apturēts, un precizē minētās apturēšanas laikposmu.

No dienas, kad II pielikuma apturēšana stājas spēkā attiecībā uz attiecīgās trešās valsts pilsoņiem vai kad pret deleģēto aktu ir izteikts iebildums saskaņā ar 4.b panta 5. punktu, beidzas visu saskaņā ar e) apakšpunktu pieņemto īstenošanas aktu darbība attiecība pret minēto trešo valsti.

Ja Komisija iesniedz tiesību akta priekšlikumu, kā minēts h) apakšpunktā, šā apakšpunkta pirmajā daļā minēto apturēšanas laikposmu pagarina par sešiem mēnešiem. Attiecīgi groza minētajā daļā norādīto zemsvītras piezīmi.

Neskarot 4. panta piemērošanu, ar deleģēto aktu tiek noteikts, ka minētās apturēšanas laikā attiecīgās trešās valsts pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai;

g) jebkādu turpmāku paziņojumu, ko saskaņā ar a) apakšpunktu veic cita dalībvalsts attiecībā uz to pašu trešo valsti laikposmā, kad tiek piemēroti pasākumi, kas pieņemti attiecībā uz minēto trešo valsti saskaņā ar e) vai f) apakšpunktu, apvieno ar jau notiekošajām procedūrām, nepagarinot minētajos apakšpunktos noteiktos termiņus vai laikposmus;

h) ja 6 mēnešos no f) apakšpunktā minētā deleģētā akta stāšanās spēkā attiecīgā trešā valsts nav atcēlusi vīzu prasību, Komisija var iesniegt tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai, lai pārceltu atsauci uz trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu;

i) procedūras, kas minētas e), f) un h) apakšpunktā, neietekmē Komisijas tiesības jebkurā laikā iesniegt tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai, lai pārceltu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu;

j) ja attiecīgā trešā valsts atceļ vīzu prasību, attiecīgā dalībvalsts par to nekavējoties paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Komisija paziņojumu nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

▼**M11**

Jebkura saskaņā ar e) vai f) apakšpunktu pieņemta īstenošanas akta vai deleģēta akta darbība attiecībā uz attiecīgo trešo valsti beidzas septiņas dienas pēc šā apakšpunkta pirmajā daļā minētās publicēšanas. Ja attiecīgā trešā valsts ir ieviesusi vīzu prasību divu vai vairāk dalībvalstu pilsoņiem, īstenošanas vai deleģēta akta darbība attiecībā uz minēto trešo valsti beidzas septiņas dienas pēc tam, kad publicēts paziņojums par pēdējo dalībvalsti, kuras pilsoņiem attiecīgā trešā valsts piemēroja vīzu prasību. Beidzoties attiecīgā deleģētā akta darbībai, f) apakšpunkta pirmajā daļā minēto zemsvītras piezīmi svītro. Komisija informāciju par minēto darbības beigšanos nekavējoties publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Ja attiecīgā trešā valsts atceļ vīzu prasību un attiecīgā dalībvalsts par to nav paziņojusi saskaņā ar šā apakšpunkta pirmo daļu, Komisija pēc savas iniciatīvas nekavējoties veic minētajā daļā minēto publicēšanu, un tiek piemērota šā apakšpunkta otrā daļa.

_____

▼**M14**

1.a pants

1. Atkāpjoties no 1. panta 2. punkta, atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz kādas II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaņā ar šo pantu uz laiku aptur, pamatojoties uz attiecīgiem un objektīviem datiem.

2. Dalībvalsts var paziņot Komisijai, ja tā divu mēnešu laikposmā salīdzinājumā ar to pašu laikposmu iepriekšējā gadā vai ar pēdējiem diviem mēnešiem pirms atbrīvojuma no vīzas prasības īstenošanas attiecībā uz kādas II pielikumā uzskaitītas trešās valsts pilsoņiem saskaras ar vienu vai vairākiem šādiem apstākļiem:

a) ir būtiski palielinājies tādu minētās trešās valsts pilsoņu skaits, kuriem ir atteikta ieceļošana vai par kuriem ir noskaidrots, ka tie bez attiecīgām tiesībām uzturas dalībvalsts teritorijā;

b) ir būtiski pieaudzis tās minētās trešās valsts pilsoņu patvēruma pieteikumu skaits, kurai ir zems atzīšanas līmenis;

c) ir samazinājusies sadarbība ar minēto trešo valsti atpakaļuzņemšanas jomā, ko pamato adekvāti dati, jo īpaši tas, ka ir būtiski palielinājies tādu atpakaļuzņemšanas pieteikumu noraidīšanas līmenis, kurus dalībvalsts iesniegusi minētajai trešai valstij attiecībā uz tās pilsoņiem vai, ja atpakaļuzņemšanas nolīgumā, kas noslēgts starp Savienību vai attiecīgo dalībvalsti un minēto trešo valsti, tā ir paredzēts, – attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, kuri tranzītā šķērsojuši minēto trešo valsti;

▼**M14**

d) ir palielinājies risks vai tiešs apdraudējums dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, jo īpaši būtiski palielinājies tādu smagu noziedzīgu nodarījumu skaits, kuri ir saistīti ar minētās trešās valsts pilsoņiem, un tas tiek pamatots ar objektīvu, konkrētu un attiecīgu informāciju un datiem, ko sniegušas kompetentās iestādes.

Pirmajā daļā minētajā paziņojumā norāda iemeslus, kas ir tā pamatā, un iekļauj attiecīgos datus un statistiku, kā arī detalizētu paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai uzlabotu situāciju. Attiecīgā dalībvalsts savā paziņojumā var precizēt, uz kurām attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijām ir jāattiecina īstenošanas akts saskaņā ar 4. punkta a) apakšpunktu, norādot detalizētu pamatojumu. Komisija par šādu paziņojumu nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

2.a Ja Komisijai, ņemot vērā attiecīgus datus, ziņojumus un statistiku, ir konkrēta un ticama informācija par apstākļiem, kas minēti 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā un kas sastopami vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai par to, ka trešā valsts nesadarbojas atpakaļuzņemšanas jomā – jo īpaši gadījumā, kad starp attiecīgo trešo valsti un Savienību ir noslēgts atpakaļuzņemšanas nolīgums –, piemēram:

— noraida atpakaļuzņemšanas pieteikumus vai tos savlaicīgi neizskata,

— savlaicīgi atpakaļuzņemšanas nolīgumā noteiktajos termiņos neizsniedz ceļošanas dokumentus atgriešanas vajadzībām vai neatzīst Eiropas ceļošanas dokumentus, kas izsniegti pēc atpakaļuzņemšanas nolīgumā noteikto termiņu beigām, vai

— izbeidz vai aptur atpakaļuzņemšanas nolīgumu,

Komisija par to nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi, sniedzot savu analīzi, un tiek piemēroti 4. punkta noteikumi.

2.b Komisija pārrauga to, vai tās trešās valstis, kuru pilsoņi ir tikuši atbrīvoti no vīzas prasības, ceļojot uz dalībvalstu teritoriju, jo ir sekmīgi noslēgts vīzu režīma liberalizācijas dialogs starp Savienību un minēto trešo valsti, nepārtraukti pilda konkrētās prasības, kuras ir balstītas uz - 1. pantu un kuras tika izmantotas, lai novērtētu, cik atbilstīga ir piešķirtā vīzu režīma liberalizācija.

Turklāt Komisija regulāri, vismaz reizi gadā, sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei septiņu gadu laikposmā pēc vīzu režīma liberalizācijas spēkā stāšanās dienas attiecībā uz minēto trešo valsti un turpmāk, kad Komisija to uzskata par nepieciešamu, vai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma. Ziņojumā koncentrējas uz trešām valstīm, attiecībā uz kurām, pēc Komisijas ieskata, pamatojoties uz konkrētu un ticamu informāciju, dažas prasības vairs netiek izpildītas.

Ja Komisijas ziņojumā tiek parādīts, ka viena vai vairākas no konkrētajām prasībām vairs netiek izpildītas attiecībā uz konkrētu trešo valsti, piemēro 4. punktu.

▼**M14**

3. Komisija pārbauda jebkuru saskaņā ar 2. punktu veikto paziņojumu, ņemot vērā:

a) to, vai pastāv jebkādi no 2. punktā minētajiem apstākļiem;

b) to dalībvalstu skaitu, ko skārusi kāda no 2. punktā minētajām situācijām;

c) panta 2. punktā minēto apstākļu vispārīgo ietekmi uz migrācijas situāciju Savienībā, kas izriet no dalībvalstu sniegtajiem vai Komisijai pieejamajiem datiem;

d) Eiropas robežu un krasta apsardzes, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja vai Eiropas Policijas biroja (Eiropola), vai jebkuras citas šajā regulā reglamentētajās lietās kompetentas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras vai starptautiskās organizācijas sagatavotos ziņojumus, ja tie ir nepieciešami tādu apstākļu dēļ, kas radušies konkrētajā gadījumā;

e) norādes, ko attiecīgā dalībvalsts varētu būt sniegusi paziņojumā attiecībā uz iespējamiem pasākumiem saskaņā ar 4. punkta a) apakšpunktu;

f) vispārējo sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības jautājumu, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti.

Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par tās veiktās pārbaudes rezultātiem.

4. Ja, pamatojoties uz 2.a punktā minēto analīzi, 2.b punktā minēto ziņojumu vai 3. punktā minēto pārbaudi, un ņemot vērā sekas, ko atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšana rada Savienības un tās dalībvalstu ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti, vienlaikus cieši sadarbojoties ar attiecīgo trešo valsti, lai rastu alternatīvus ilgtermiņa risinājumus, Komisija izlemj, ka nepieciešama rīcība, vai ja vienkāršs dalībvalstu vairākums ir paziņojis Komisijai par to, ka pastāv 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā minētie apstākļi, piemēro šādus noteikumus:

a) Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar kuru uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzas prasības attiecīgās trešās valsts pilsoņiem uz deviņu mēnešu laikposmu. Apturēšanu piemēro konkrētām attiecīgās trešās valsts pilsoņu kategorijām, atsaucoties uz attiecīgajiem ceļošanas dokumentu veidiem un – vajadzības gadījumā – uz papildu kritērijiem. Nosakot kategorijas, kurām piemēro apturēšanu, Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju, iekļauj kategorijas, kas ir pietiekami lielas, lai efektīvi veicinātu pievēršanos 2., 2.a un 2.b punktā minētajiem apstākļiem katrā konkrētajā lietā, vienlaikus ievērojot proporcionalitātes principu. Komisija pieņem īstenošanas aktu viena mēneša laikā:

i) pēc šā panta 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas;

ii) pēc tam, kad ir darīta zināma informācija, kas minēta 2.a punktā;

▼**M14**

iii) pēc tam, kad ir iesniegts ziņojums, kas minēts 2.b punktā; vai

iv) pēc tam, kad no vienkārša dalībvalstu vairākuma ir saņemts paziņojums par to, ka pastāv 2. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā minētie apstākļi.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Ar to nosaka datumu, kad jāstājas spēkā atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanai.

Apturēšanas laikposmā Komisija izveido ciešāku dialogu ar attiecīgo trešo valsti, lai novērstu attiecīgos apstākļus;

b) ja 2., 2.a un 2.b punktā minētie apstākļi turpinās, Komisija vēlākais divus mēnešus pirms šā punkta a) apakšpunktā minētā deviņu mēnešu laikposma beigām saskaņā ar 4.b pantu pieņem deleģēto aktu, ar kuru uz laiku aptur II pielikuma piemērošanu visiem attiecīgās trešās valsts pilsoņiem uz 18 mēnešu laikposmu. Deleģētais akts stājas spēkā no datuma, kad beidzas šā punkta a) apakšpunktā minētā īstenošanas akta darbības termiņš, un ar to attiecīgi groza II pielikumu. Minēto grozījumu izdara, blakus attiecīgās trešās valsts nosaukumam iekļaujot zemsvītras piezīmi, kurā norāda, ka atbrīvojums no vīzas prasības attiecībā uz minēto trešo valsti ir apturēts, un precizē minētās apturēšanas laikposmu.

Ja Komisija, ievērojot 5. punktu, ir iesniegusi leģislatīvā akta priekšlikumu, deleģētajā aktā paredzēto apturēšanas laikposmu pagarina par sešiem mēnešiem. Zemsvītras piezīmi attiecīgi groza.

Neskarot 4. panta piemērošanu, apturēšanas laikposmā attiecīgās trešās valsts pilsoņiem jābūt vīzai, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas.

Dalībvalsts, kura saskaņā ar 4. pantu paredz jaunus atbrīvojumus no vīzu prasības tādas trešās valsts pilsoņu kategorijai, uz kuru attiecas akts, ar ko aptur atbrīvojumu no vīzas prasības, par minētajiem pasākumiem paziņo saskaņā ar 5. pantu.

5. Pirms saskaņā ar 4. punkta b) apakšpunktu pieņemta deleģētā akta darbības termiņa beigām Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Ziņojumam var būt pievienots leģislatīvā akta priekšlikums par šīs regulas grozīšanu, lai pārceltu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no II pielikuma uz I pielikumu.

6. Ja Komisija ir iesniegusi leģislatīvā akta priekšlikumu saskaņā ar 5. punktu, tā var pagarināt atbilstīgi 4. punktam pieņemtā īstenošanas akta darbības laiku par laikposmu, kas nav ilgāks par 12 mēnešiem. Lēmumu pagarināt īstenošanas akta darbības laiku pieņem saskaņā ar 4.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼M14

1.b pants

Komisija līdz 2018. gada 10. janvārim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 1. panta 4. punktā paredzētā savstarpības mehānisma efektivitāti un, ja nepieciešams, iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu. Eiropas Parlaments un Padome šādu priekšlikumu pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

1.c pants

Komisija līdz 2021. gada 29. martam iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 1.a pantā paredzētā apturēšanas mehānisma efektivitāti un, ja nepieciešams, iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu. Eiropas Parlaments un Padome šādu priekšlikumu pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

▼M10

2. pants

Šajā regulā "vīza" ir vīza, kā tā definēta 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) ([1]).

▼M5
▼C1

———————

▼B

4. pants

▼M11

1. Dalībvalsts var paredzēt izņēmumus no 1. panta 1. punktā minētās vīzu prasības vai no 1. panta 2. punktā minētā atbrīvojuma no vīzu prasības attiecībā uz:

a) diplomātisko pasu, dienesta/oficiālo pasu vai īpašo pasu turētājiem;

b) civilā gaisa transporta un jūras transporta apkalpes locekļiem, kad pilda savus amata pienākumus;

c) civilās jūras transporta apkalpes locekļiem, kad viņi nokāpj krastā, ja viņiem ir jūrnieka personu apliecinoši dokumenti, kas izsniegti saskaņā ar Starptautiskās darba organizācijas 1958. gada 13. maija konvencija Nr. 108 vai 2003. gada 16. jūnija konvencija Nr. 185 vai Starptautiskās Jūrniecības organizācijas 1965. gada 9. aprīļa konvenciju par starptautiskās jūras satiksmes atvieglošanu;

d) apkalpes locekļiem un ārkārtas vai glābšanas misiju locekļiem katastrofas vai nelaimes gadījumā;

e) civilām kuģu apkalpēm, kas kuģo starptautiskos iekšējos ūdeņos;

([1]) OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

▼M11

f) tādu ceļošanas dokumentu turētājiem, ko starptautiskas starpvaldību organizācijas, kurās vismaz viena dalībvalsts ir locekle, vai citi tiesību subjekti, ko attiecīgā dalībvalsts atzīst par starptautisko tiesību subjektiem, izdevušas minēto organizāciju vai tiesību subjektu ierēdņiem.

▼M5
▼C1

2. Dalībvalsts var atbrīvot no vīzu prasības:

a) skolēnus, kas ir kādas I pielikumā uzskaitītās trešās valsts pilsoņi, kas pastāvīgi dzīvo kādā no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm vai arī Šveicē vai Lihtenšteinā un kas piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā;

b) atzītus bēgļus un bezvalstniekus, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem ir izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm;

c) bruņoto spēku personālu, kas ceļo saistībā ar NATO vai programmu "Partnerattiecības mieram" un kam ir personu un uzdevumu apliecinoši dokumenti, kuri paredzēti 1951. gada 19. jūnija Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalstu nolīgumā par to bruņoto spēku statusu;

▼M11

d) neskarot prasības, kas izriet no Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstītā Eiropas Līguma par vīzu atcelšanu bēgļiem, atzītus bēgļus, bezvalstniekus un citas personas, kam nav nevienas valsts pilsonības, kas pastāvīgi uzturas Apvienotajā Karalistē vai Īrijā un kas ir tādu ceļošanas dokumentu turētāji, kuri izdoti Apvienotajā Karalistē vai Īrijā un kurus attiecīgā dalībvalsts atzīst.

▼B

3. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus atbrīvojumā no vīzas prasības, kas paredzēts 1. panta 2. punktā, attiecībā uz personām, kas savas uzturēšanās laikā veic algotu darbu.

▼M11

4.a pants

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ([1]) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp).

▼**M14**

4.b pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 1. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 9. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

2.a Pilnvaras pieņemt 1.a panta 4. punkta b) apakšpunktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2017. gada 28. marta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 4. punkta f) apakšpunktā un 1.a panta 4. punkta b) apakšpunktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

3.a Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ([1]).

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 1. panta 4. punkta f) apakšpunktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

6. Saskaņā ar 1.a panta 4. punkta b) apakšpunktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus.

([1]) OV L 123., 12.5.2016., 1. lpp.

▼B

5. pants

1. Desmit dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko veikušas atbilstoši 3. panta otrajam ievilkumam un 4. pantam. Visus šo pasākumu papildu grozījumus tāpat paziņo piecu darba dienu laikā.

2. Komisija publicē atbilstoši 1. punktam paziņotos pasākumus *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, lai informētu.

6. pants

Šī regula neiespaido dalībvalstu kompetenci attiecībā uz valstu un teritoriālu vienību, kā arī uz to iestāžu izdotu pasu, ceļošanas un personu apliecinošu dokumentu atzīšanu.

7. pants

1. Padomes Regulu (EK) Nr. 574/1999 ([1]) aizstāj ar šo regulu.

2. Kopīgās konsulārās instrukcijas (KKI) un Kopīgās rokasgrāmatas (KR) galīgo variantu atbilstoši Šengenas Izpildu komitejas 1999. gada 28. aprīļa Lēmumam (SCH/Com-ex(99) 13) groza šādi:

1. KKI I daļas 1. pielikuma virsrakstu un KR I daļas 5. pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu:

   “Kopīgais saraksts, kur uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem piemēro vīzas prasību, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 539/2001”;

2. KKI I daļas 1. pielikuma sarakstu un KR I daļas 5. pielikuma sarakstu aizstāj ar šīs regulas I pielikuma sarakstu;

3. KKI II daļas 1. pielikuma virsrakstu, kā arī KR II daļas 5. pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu:

   “Kopīgais saraksts, kur uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no vīzas prasības, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 539/2001”;

4. KKI II daļas 1. pielikuma sarakstu un KR II daļas 5. pielikuma sarakstu aizstāj ar šīs regulas II pielikuma sarakstu;

5. KKI 1. pielikuma III daļa un KR 5. pielikuma III daļa tiek svītrota.

3. Šengenas Izpildu komitejas 1997. gada 15. decembra Lēmums (SCH/Com–ex(97)32) un 1998. gada 16. decembra Lēmums (SCH/Com–ex(98)53, rev.2) tiek atcelts.

([1]) OV L 72, 18.3.1999., 2. lpp.

▼**M1**

8. pants

Šī regula stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

▼**B**

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

▼B

I PIELIKUMS

Kopīgais saraksts, kas minēts 1. panta 1. punktā

1. VALSTIS

Afganistāna

▼M7

_____

▼B

Alžīrija

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Armēnija

Azerbaidžāna

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahreina

Bangladeša

▼M5
▼C1

_____

▼B

Baltkrievija

Beliza

Benina

Butāna

▼M5
▼C1

Bolīvija

▼M7

_____

▼B

Botsvāna

Burkinafaso

Birma/Mjanma

Burundi

Kambodža

Kamerūna

Kaboverde

Centrālāfrikas Republika

Čada

Ķīna

▼M13

_____

▼B

Kongo

Ziloņkaula Krasts

Kuba

▼B

Kongo Demokrātiskā Republika

Džibutija

▼M13

_____

▼B

Dominikānas Republika

Ēģipte

▼M2

Ekvadoru

▼B

Ekvatoriālā Gvineja

Eritreja

Etiopija

Fidži

▼M6

_____

▼B

Gabona

Gambija

▼M15

_____

▼B

Gana

▼M13

_____

▼B

Gvineja

Gvineja-Bisava

Gviāna

Haiti

Indija

Indonēzija

Irāna

Irāka

Jamaika

Jordānija

Kazahstāna

Kenija

▼M13

_____

▼B

Kuveita

Kirgizstāna

Laosa

Libāna

Lesoto

▼B

Libērija

Lībija

Madagaskara

Malāvija

Maldīvija

Mali

▼M13

_____

▼B

Mauritānija

▼M5

▼C1

_____

▼M6

_____

▼M13

_____

▼M12

_____

▼B

Mongolija

Maroka

Mozambika

Namībija

▼M13

_____

▼B

Nepāla

Nigēra

Nigērija

Ziemeļkoreja

▼M8

_____

▼B

Omāna

Pakistāna

▼M13

_____

▼B

Papua-Jaungvineja

▼M13

_____

▼B

Filipīnas

Katara

Krievija

Ruanda

▼M5

▼C1

_____

▼M13

_____

▼B

Santome un Prinsipi

Saūda Arābija

▼B

Senegāla

▼M5
▼C1
_____

▼M6
_____

▼B
Sjerraleone

▼M13
_____

▼B
Somālija

▼M13
_____

▼B
Dienvidāfrika

▼M13
Dienvidsudānu

▼B
Šrilanka
Sudāna
Surinama
Svazilenda
Sīrija
Tadžikistāna
Tanzānija
Taizeme
Komoru salas
Togo

▼M13
_____

▼B
Tunisija
Turcija
Turkmenistāna

▼M13
_____

▼B
Uganda
Ukraina

▼M13
_____

▼B
Uzbekistāna

▼M13
_____

▼B
Vjetnama

▼M13
_____

▼B
Jemena
Zambija
Zimbabve

▼B

2. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLAS VIENĪBAS, KO VISMAZ VIENA DALĪBVALSTS NEATZĪST PAR VALSTĪM

▼M2

_____

▼M6

Kosova, kā noteikts Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 1999. gada 10. jūnija Rezolūcijā 1244

▼B

Palestīnas pašpārvalde

▼M8

_____

▼M13

_____

▼B

II PIELIKUMS

Kopīgais saraksts, kas minēts 1. panta 2. punktā

1. VALSTIS

▼M7
Albānija ([1])

▼B
Andora

▼M5
▼C1
Antigva un Barbuda ([2])

▼M13
Apvienotie Arābu Emirāti ([3])

▼B
Argentīna

Austrālija

▼M13
Austrumtimora ([3])

▼M5
▼C1
Bahamu salas ([2])

Barbadosa ([2])

▼M6
Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ([1])

▼M5
_____

▼M7
Bosnija un Hercegovina ([1])

▼B
Brazīlija

▼M5
▼C1
Bruneja Darusalama

▼M4
_____

▼B
Kanāda

Čīle

▼M13
Dominika ([3])

▼B
Kostarika

▼M9
_____

▼A1
_____

▼M2
_____

▼A1
_____

([1]) Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.
([2]) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēros no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Kopienu noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.
([3]) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēro no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Savienību noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.

▼M13

Grenāda (1)

▼M15

Gruzija (2)

▼B

Gvatemala

Vatikāns

Hondurasa

▼A1

_____

▼B

Izraēla

Japāna

▼M13

Kiribati (1)

Kolumbija (1)

▼A1

_____

▼B

Malaizija

▼A1

_____

▼M13

Māršala salas (1)

▼M5

▼C1

Maurīcija (3)

▼B

Meksika

▼M6

Melnkalne (4)

▼M13

Mikronēzija (1)

▼M12

Moldovas Republika (5)

▼B

Monako

Jaunzēlande

▼M13

Nauru (1)

(1) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēro no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Savienību noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.
(2) Vīzu režīma atcelšana attiecas tikai uz to biometrisko pasu turētājiem, kuras Gruzija izdevusi saskaņā ar Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (*ICAO*) standartiem.
(3) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēros no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Kopienu noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.
(4) Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.
(5) Vīzu režīma atcelšana attieksies tikai uz to biometrisko pasu turētājiem, kuras izdotas saskaņā ar Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (*ICAO*) standartiem.

▼B

Nikaragva

▼M13

Palau (1)

▼B

Panama

Paragvaja

▼M13

Peru (1)

▼A1

_____

▼M4

_____

▼M5

▼C1

Seišelu salas (2)

▼B

Salvadora

▼M13

Samoa (1)

▼B

Sanmarīno

▼M5

▼C1

Sentkitsa un Nevisa (2)

▼M13

Sentlūsija (1)

Sentvinsenta un Grenadīnas (1)

▼M6

Serbija (izņemot īpašās Koordinācijas direkcijas (serbu valodā *Koordinaciona uprava*) izdoto Serbijas pasu turētājus) (3)

▼B

Singapūra

▼A1

_____

▼B

Dienvidkoreja

▼M2

_____

▼M13

Tonga (1)

Trinidāda un Tobāgo (1)

Tuvalu (1)

▼B

Amerikas Savienotās Valstis

Urugvaja

▼M13

Vanuatu (1)

▼B

Venecuēla

▼M13

Zālamana salas (1)

(1) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēro no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Savienību noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.

(2) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēros no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Kopienu noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.

(3) Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.

▼B

2. ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKAS ĪPAŠĀS PĀRVALDES APGABALI
Honkongas īpašās pārvaldes apgabals ([1])
Makao īpašās pārvaldes apgabals ([2])

▼M13

3. LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES VALSTSPIEDERĪGIE SASKAŅĀ AR SAVIENĪBAS TIESĪBĀM:
Lielbritānijas valstspiederīgie (*Overseas*),
Lielbritānijas aizjūras teritoriju pilsoņi (*BOTC -British overseas territories citizens*),
Lielbritānijas aizjūras pilsoņi (*BOC - British overseas citizens*),
Lielbritānijas aizsargātās personas (*BPP -British protected persons*),
Lielbritānijas pavalstnieki (*BS -British subjects*).

▼M8

4. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLAS VIENĪBAS, KO VISMAZ VIENA DALĪBVALSTS NEATZĪST PAR VALSTĪM:
Taivāna ([3])

([1]) Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi Honkongas īpašās pārvaldes apgabala pases turētājiem.
([2]) Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi *Região Administrativa Especial de Macau* pases turētājiem.
([3]) Atbrīvojums no vīzu prasības piemērojams vienīgi tādu Taivānas izsniegto pasu turētājiem, kurās norādīts personas apliecības numurs.